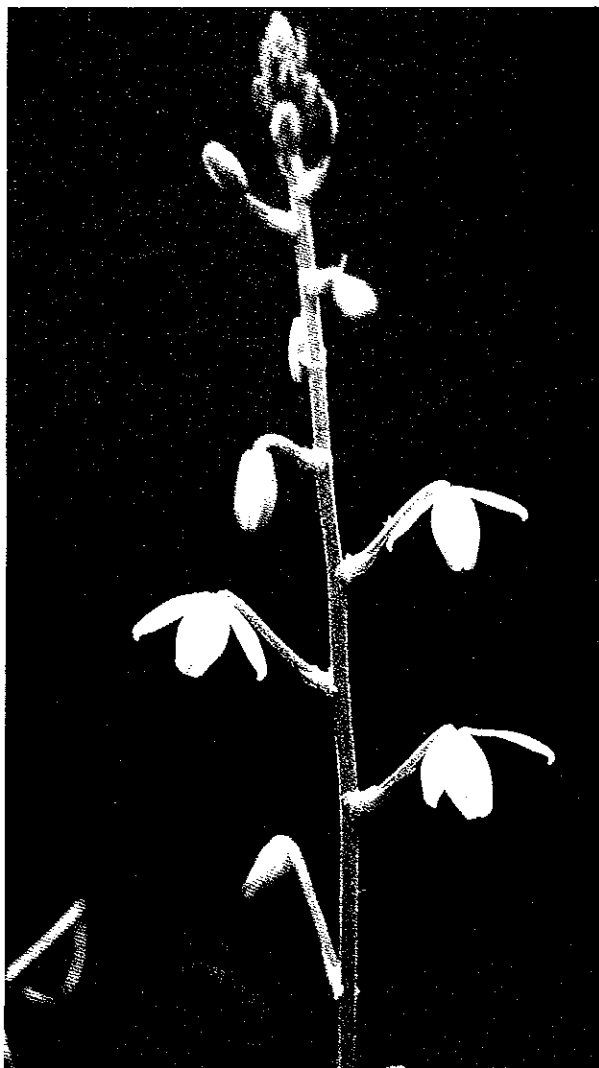

Wie voor het eerst een bloeiende *Albuca* plant ziet, kan denken dat hij met een *Ornithogalum* te maken heeft. Niet verwonderlijk. De twee geslachten zijn nauw aan elkaar verwant, wat bijvoorbeeld blijkt uit de bloemen, die grote overeenkomsten vertonen. Deze staan in een aar, ze hangen veelal en de meest voorkomende kleur is wit. Ondanks die overeenkomsten heeft *Albuca* niet de bekendheid en waardering die *Ornithogalum* wel heeft.

FOTO'S PETER KNIPPELS

A. SHAWII

Het geslacht *Albuca* behoort tot de familie der Hyacinthaceae en kent een groot verspreidingsgebied: het Arabisch schiereiland en Afrika. Het geslacht omvat evergreens, wintergroeiers (*A. canadensis*, *A. maxima* en *A. spiralis*) én zomergroeiers (*A. shawii* en *A. nelsonii*). Het merendeel van de in cultuur bekende soorten komt uit Zuid-Afrika. Typerend voor *Albuca*soorten is dat de buitenste drie bloemdekbladeren naar buiten staan, terwijl de binnenste drie dichtblijven en het vruchtbeginsel en de meeldraden omsluiten.

De meest bekende soorten zijn *Albuca nelsonii* en *A. canadensis*. De eerstgenoemde komt oorspronkelijk voor in de Zuid-Afrikaanse provincie Kwazulu-Natal. De bladeren van dit soort kunnen anderhalve meter lang worden. De bloemen verschijnen in mei-juni. Ze zijn wit van kleur en de bloemdekbladeren bezitten op de buitenzijde een rode streep. Net als *A. nelsonii* bezit *A. canadensis* lange bladeren. Deze bladeren zijn in doorsnede cilindrisch van vorm, een kenmerk dat bij meer *Albuca*soorten voorkomt. *Albuca canadensis* bloeit in februari-april met wit-gele bloemen met een groene was. Dit soort komt uit de Zuid-Afrikaanse provincie West-Kaap. De bladeren van deze twee soorten verraden de impopulariteit van het geslacht. De bladeren zijn veelal lang, slap en fletsgroen van kleur. Tel hierbij op de weinig in het oog springende bloemen (groen tot groen-wit), dan is het beeld van een saaie, oninteressante plant compleet. Misschien slaat *Albuca maxima* wat dit betreft wel alles.

Er zijn soorten die wel interessant zijn: kortere, wat stevigere bladeren en wat meer aansprekende bloemkleuren. Persoonlijk ben ik wel gecharmeerd van *Albuca namaquensis*, *A. shawii* en *A. spiralis*.

Albuca namaquensis vertoont wat betreft de bladeren overeenkomsten met *A. shawii*. De 20-30 bladeren zijn zo'n 15-20 centimeter lang en staan in een rozet. Ze staan in een hoek van 45°. Helaas zijn de bladeren van *A. namaquensis* wat saai: donkergroen zonder enige tekening of andere opvallende kenmerken. Deze wintergroeier bezit een voor de gehele plant erg forse bloeiwijze: de bloemstengel is circa 60 centimeter lang. Verder zijn ook de bloemen aan de grote kant: 2 centimeter lange bloemdekbladeren. De bloemdekbladeren zijn lichtgroen van kleur, met over het midden een wat meer donkere streep. De onderzijde van de binnenste bloemdekbladeren is geel van kleur. De bloeiperiode is januari-februari. Het meest interessant aan de plant vind ik de bladeren. *A. namaquensis* is makkelijk te kweken. Persoonlijk vind ik zomergroeiende *Albuca shawii* de mooiste *Albuca*soort. De plant bezit meer aspecten op het terrein van de sierwaarde: de bladeren en bloemstengel zijn bezet met vele korte haren die bij aanraking licht-zoet geuren, en de bloemen zijn boterbloemgeel. Zeker ook vermeldenswaardig is dat de plant in een groeiseizoen meer bloemstengels kan vormen, hetgeen betekent dat de plant dan zo'n twee maanden bloeit. De 15 centimeter lange, donkergroene bladeren zijn cilin-

rtje

ALBUCA SPECIES

drisch in doorsnede. Vanaf november houd ik de grond droog en knip ik de bladeren en bloemstengels van de bollen. Doe je dat niet, dan groeit de plant door. *Albuca shawii* kan eenvoudig uit zaad worden vermeerderd. De planten bloeien al in het tweede jaar na zaaien. Naar mijn mening is *Albuca shawii* interessant als bloeiende potplant.

Niet alle *Albuca*'s vormen makkelijk zaad of zijklusters. Een goed alternatief om meer planten te krijgen is parteren. Deze vermeerderingsmethode heb ik met verschillende soorten met succes beproefd. Meer hierover in het artikel 'Het mes erin' dat later in deze reeks zal verschijnen.

ALBUCA MAXIMA

A. NAMAQUENSIS